

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

«Αρχές και Κανόνες για την εξυγίανση της λειτουργίας και την ανάπτυξη βασικών τομέων του εμπορίου και της αγοράς – Θέματα Υπουργείου Ανάπτυξης»

Με το υπό ψήφιση Νομοσχέδιο επιδιώκεται η ρύθμιση θεμάτων της εν γένει εμπορικής δραστηριότητας. Αντιμετωπίζονται επίσης ποικίλα ζητήματα συναρτώμενα εν γένει προς την αναπτυξιακή δραστηριότητα.

I. Επί των άρθρων 1-8 και 17 Νσχ

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 Νσχ, ως υπαίθριο εμπόριο νοείται η άσκηση εμπορικής δραστηριότητας σε χώρο ακάλυπτο, ο οποίος δεν χαρακτηρίζεται ως επαγγελματική στέγη. Στην έννοια του υπαίθριου εμπορίου εμπίπτει επομένως η διενέργεια μιας από τις πρωτότυπες εμπορικές πράξεις (όπως αυτές αναφέρονται στο άρθρο 2 του διατάγματος περί της αρμοδιότητας των εμποροδικείων) σε χώρο ακάλυπτο. Η διενέργεια υπαίθριου εμπορίου δεν αναγορεύεται, αυτή καθ' εαυτήν, σε εμπορική δραστηριότητα αλλά προϋποθέτει την άσκηση εμπορικής πράξεως σε χώρο που δεν αποτελεί επαγγελματική στέγη.

2. Το υπαίθριο εμπόριο διακρίνεται σε πλανόδιο ή στάσιμο. Πλανόδιο είναι το υπαίθριο εμπόριο που ασκείται με τη χρήση οποιουδήποτε οχήματος, αυτοκινούμενου ή μη, ή με τη χρήση οποιουδήποτε κινητού μέσου (1 παρ. 2 Νσχ). Στάσιμο είναι το υπαίθριο εμπόριο, όταν αυτό δεν είναι πλανόδιο κατά την ανωτέρω έννοια (1 παρ. 5 Νσχ). Για την άσκηση υπαίθριου εμπορίου απαιτείται σε κάθε περίπτωση άδεια χορηγούμενη με απόφαση είτε του νομάρχη (επί πλανόδιου εμπορίου) είτε του οικείου Δημάρχου ή Προέδρου Κοινότητας (επί στάσιμου εμπορίου). Οι άδειες αυτές ισχύουν επί τριετία και

2

«είναι προσωποπαγείς και δεν επιτρέπεται να μεταβιβασθούν, να εισφερθούν, να εκμισθωθούν ή να παραχωρηθούν κατά χρήση». Κατ' εξαίρεση, οι κάτοχοι αδειών για πλανόδιο εμπόριο μπορούν να αναπληρώνονται στην άσκηση της δραστηριότητάς τους από συγγενικά τους πρόσωπα. Αντίστοιχη δυνατότητα δεν προβλέπεται πάντως και για τους κατόχους άδειας στάσιμου εμπορίου. Και εδώ θα μπορούσε όμως να ανακύψει ανάγκη αναπλήρωσης, ιδίως σε περιπτώσεις ανώτερης βίας (λ.χ. σε περίπτωση ασθένειας). Θα ετίθετο τότε ζήτημα ανάλογης εφαρμογής της διατάξεως που προβλέπει τη δυνατότητα αναπλήρωσης του κατόχου άδειας πλανόδιου εμπορίου.

3. Αντίστοιχα ισχύουν και για την κατοχή άδειας με αντικείμενο τη συμμετοχή στις εμποροπανηγύρεις και στις υπαίθριες χριστουγεννιάτικες αγορές (2 παρ. 1 Νσχ). Οι άδειες αυτές χορηγούνται σε εμπόρους και σε όσους κατέχουν άδεια άσκησης υπαίθριου εμπορίου (πλανόδιου ή στάσιμου) και είναι προσωποπαγείς. Απαγορεύεται επίσης η άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτές από οποιονδήποτε τρίτο, εκτός από τη σύζυγο και τα τέκνα του κατόχου τους. Ίσως η λύση αυτή θα μπορούσε να ισχύσει αναλόγως και για τη δυνατότητα αναπλήρωσης των κατόχων αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου.

4. Το άρθρο 17 παρ. 2 Νσχ –με το οποίο αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 άρθρου 58 ν. 998/1979– ρυθμίζει την περίπτωση, κατά την οποία το αρμόδιο όργανο έχει εγκρίνει την εγκατάσταση έργων υποδομής υπέρ ηλεκτροπαραγωγών σε δασικές εκτάσεις ή δάση και εν συνεχεία αναγνωρίζεται, διοικητικώς ή δικαστικώς, τρίτο πρόσωπο ως ιδιοκτήτης της συγκεκριμένης εκτάσεως. Προβλέπεται ότι, τότε, η διοικητική άδεια επέμβασης στην έκταση διατηρεί την ισχύ της και ο αναγνωρισθείς ως ιδιοκτήτης υπεισέρχεται αυτοδικαίως στη θέση του Δημοσίου ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις για το αντάλλαγμα χρήσης ή το τίμημα παραχώρησης. Η διάταξη προβλέπει περίπτωση εμπίπτουσα στο ρυθμιστικό πεδίο των διατάξεων του άρθρου 17 Συντ. Ο αναγνωρισθείς ως ιδιοκτήτης υποχρεούται να ανεχθεί τη δέσμευση ή και τη στέρηση της ιδιοκτησίας του για την εκτέλεση των περιγραφόμενων έργων, αυτό όμως πάντοτε υπό τους όρους του άρθρου 17 Συντ. Αν, λ.χ., το Δημόσιο είχε ορίσει συγκεκριμένο ποσό ως τίμημα για την παραχώρηση ορισμένης εκτάσεως προκειμένου να εγκατασταθούν σε αυτήν τα αναγκαία έργα υποδομής για την ηλεκτροπαραγωγή από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και το τρίτο πρόσωπο –που αναγνωρίσθηκε ως ιδιοκτήτης της εκτάσεως– θεωρεί ότι το ποσό αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πλήρη αποζημίωση, δεν θα ήταν δυνατό να αποκλεισθεί από τον νέο ιδιοκτήτη η δυνατότητα να ζητήσει από τα τακτικά δικαστήρια ανακαθορισμό της οφειλόμενης αποζημίωσης.

5. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 8 Νσχ, η εγκατάσταση και λειτουργία μηχανισμού για τη μέτρηση της ταχύτητας του ανέμου σε δασική έκταση δεν θεμελιώνει εμπράγματο δικαίωμα ή ενοχική σχέση επί του ακινήτου. Πράγματι, σε περίπτωση που τίθενται περιορισμοί της κυριότητας προς εξυπηρέτηση γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος, η διάταξη που επιβάλλει τον περιορισμό δημιουργεί σφαίρα εξουσίας της Διοικήσεως, μπορεί όμως να παράγει ενοχικό δικαίωμα τρίτου. Το πότε συμβαίνει το ένα ή το άλλο είναι ζήτημα ερμηνείας της διατάξεως. Εν προκειμένω, το άρθρο 17 παρ. 8 Νσχ αποκλείει την ενδεχόμενη ερμηνευτική διακύμανση, ορίζοντας ρητώς ότι η εγκατάσταση του μετρητικού εξοπλισμού δεν δημιουργεί ενοχικό δικαίωμα, αλλά οδηγεί σε εξουσία της Διοικήσεως.

II. Επί των άρθρων 9-10, 12 Νσχ

1. Επί του άρθρου 9 Νσχ.

Με το άρθρο 9 νσχ. αντικαθίσταται το άρθρο 10 ν. 2323/1995. Με τις νέες διατάξεις μειώνεται γενικώς το εμβαδόν των καταστημάτων λιανικού εμπορίου, πάνω από το οποίο απαιτείται άδεια ιδρύσεως και συμπύσσονται τα κριτήρια χορηγήσεως των σχετικών αδειών από πέντε σε τρία.

Δεν είναι, εντούτοις, απολύτως ακριβής η διατύπωση της δεύτερης παραγράφου της παρ. 4 του εξεταζόμενου άρθρου, σύμφωνα με την οποία «τα παραπάνω κριτήρια [δηλ. τα τρία κριτήρια που θέτει η πρώτη παράγραφος της παρ. 4] καθορίζονται με βάση τα στοιχεία που διαθέτει.. η αρμόδια νομαρχιακή αυτοδιοίκηση ... κλπ.». Ο νομοθέτης έχει ήδη καθορίσει τα κριτήρια. Συνεπώς, χωρεί μόνον εξειδίκευση των κριτηρίων. Κατά πάσα πιθανότητα, ο νομοθέτης εννοεί εδώ ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αξιολογεί, μάλλον, τη συνδρομή των προϋποθέσεων που θέτουν τα ανωτέρω κριτήρια. Επιτυχέστερη θα ήταν ίσως η διατύπωση της εξεταζόμενης διάταξης ως εξής: «Η συνδρομή των προϋποθέσεων που θέτουν τα ανωτέρω κριτήρια αξιολογείται με βάση τα στοιχεία που διαθέτει ή μπορεί να συγκεντρώσει η αρμόδια Ν.Α....κλπ.».

Εξ άλλου, η παρ. 5 του εξεταζόμενου άρθρου προβλέπει επί λέξει ότι: «Η απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου, κατά την παράγραφο 1, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη και εκδίδεται υποχρεωτικά, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία πενήντα (50) ημερών από την υποβολή της αίτησης, η οποία, μετά την άπρακτη πάροδο της παραπάνω προθεσμίας λογίζεται ότι γίνεται δεκτή. Η απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου υπόκειται σε ειδική διοικητική προσφυγή που ασκείται, από όποιον έχει έννομο συμφέρον, ενώπιον του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία

δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης στον αιτούντα ή από τότε που αυτός έλαβε πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την άσκηση της προσφυγής. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, η προσφυγή λογίζεται ότι γίνεται δεκτή και ακυρώνεται ή επικυρώνεται αναλόγως η απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου. Αν την προσφυγή ασκεί ο αιτούμενος την έκδοση της άδειας, ο αρμόδιος Γενικός Γραμματέας εκδίδει διαπιστωτική πράξη για τη χορήγηση της άδειας, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα υπόκειται σε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του αρμοδίου Διοικητικού Εφετείου.»

Συναφώς πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: Η καταργούμενη διάταξη του άρθρου 10 ν. 2323/1995 προέβλεπε δημοσίευση της απόφασης του νομαρχιακού συμβουλίου σε μια ημερήσια εφημερίδα πανελλήνιας κυκλοφορίας και σε μια ημερήσια εφημερίδα της έδρας του νομού. Ενόψει της δυνατότητας που παρέχεται ήδη σε καθέναν που έχει έννομο συμφέρον να προσφύγει κατά της αποφάσεως του νομαρχιακού συμβουλίου εντός προθεσμίας 15 ημερών από τότε που έλαβε γνώση της απόφασης, δεν θα ήταν άστοχο να διατηρηθεί η διαδικασία της δημοσίευσης στον τύπο. Ίσως, μάλιστα, για μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, θα ήταν σκόπιμο να υπολογίζεται η δεκαπενθήμερη προθεσμία προσφυγής από την ημέρα της δημοσίευσης αυτής στον ημερήσιο τύπο.

Περαιτέρω, για προφανείς πρακτικούς λόγους, η εισαγόμενη διάταξη προβλέπει ότι αυτός στον οποίο χορηγήθηκε η άδεια ύστερα από την επιτυχή άσκηση προσφυγής κατά της αρχικής αρνήσεως του νομαρχιακού συμβουλίου, δικαιούται να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα να εκδώσει διαπιστωτική πράξη για τη χορήγηση της άδειας. Έτσι ο ενδιαφερόμενος θα εξοπλίζεται με ένα δημόσιο έγγραφο το οποίο θα του επιτρέπει να προβεί εν συνεχεία στις απαραίτητες ενέργειες (έκδοση άδειας οικοδομής κλπ.), χωρίς να πρέπει να αποδεικνύει κάθε φορά έμμεσα τον τρόπο με τον οποίο απέκτησε την άδεια. Ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος θα συνηγορούσε, όμως, να εκδίδεται η εν λόγω διαπιστωτική πράξη και στην περίπτωση που η άδεια θα τεκμαίρεται ότι εκδόθηκε με την άπρακτη παρέλευση της 50ήμερης προθεσμίας από την αίτηση στο νομαρχιακό συμβούλιο.

2. Επί του άρθρου 10 Νσχ.

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 10 νσχ., εμπορεύματα που διακινούνται στην αγορά με οποιοδήποτε τρόπο, χωρίς αυτός που τα διακινεί να κατέχει την απαιτούμενη άδεια πωλητή, ή εμπορεύματα που «συνιστούν παράνομη απομίμηση προϊόντων τα οποία κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά κατάσχονται και καταστρέφονται ή διατίθενται σε νομικά πρόσωπα που εκπληρώνουν κοινωνικές σκοπούς και σε ευαγή ιδρύματα.» Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 10 νσχ., τα θέματα της καταστροφής ή της διάθεσης των εμπορευμάτων που κατάσχονται κατά τα ανωτέρω ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης. Συναφώς θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι, τουλάχιστον όσον αφορά στα προϊόντα που συνιστούν παράνομες απομιμήσεις (τα κοινώς γνωστά ως πλαστά ή κλεψίτυπα), δεδομένου ότι η κυκλοφορία τους προσβάλλει απόλυτα δικαιώματα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας τρίτων (π.χ. του δικαιούχου του σήματος ή του δημιουργού), δεν είναι δυνατόν να διατίθενται περαιτέρω, έστω και για κοινωνικές σκοπούς, χωρίς τη συναίνεση των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών.

Περαιτέρω, από το γράμμα της παρ. 6 του άρθρου 10 νσχ., φαίνεται ως εάν, σε περίπτωση καταβολής του προστίμου που επιβλήθηκε, ο παραβάτης δικαιούται να αναλάβει τα κατασχεμένα. Παρατηρείται ότι, όσον αφορά στα προϊόντα απομίμησης, οι δημόσιες αρχές έχουν καταρχήν εκ του νόμου υποχρέωση να κατάσχουν τέτοια προϊόντα.

3. Επί του άρθρου 12 Νσχ.

Τα τρίτο και τέταρτο εδάφια της δεύτερης παραγράφου της παρ. 1 του άρθρου 12 νσχ. προβλέπουν ότι «Όσοι παραβαίνουν τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου υπόκεινται στις ποινικές κυρώσεις και, επί πλέον, τους επιβάλλεται πρόστιμο μέχρι ποσού ίσου με το 0,5% του ετήσιου κύκλου εργασιών που πραγματοποιούν. Ο όρος επιχείρηση εκλαμβάνεται με την έννοια του άρθρου 4στ του ν. 703/1977.»

Εντούτοις, στο άρθρο 4στ του ν. 703/1977 δεν ορίζεται η έννοια της «επιχείρησης», αλλά, στην παράγραφο 2 του άρθρου 4στ ν. 703/1977 προβλέπεται πώς υπολογίζεται ο κύκλος εργασιών μιας επιχείρησης. Συνεπώς, το τέταρτο εδάφιο της εξεταζόμενης διάταξης θα μπορούσε ίσως να διατυπωθεί ως εξής: «Ο κύκλος εργασιών μιας επιχείρησης υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4στ παρ. 2 του ν. 703/1977».

Ένα περαιτέρω ζήτημα που μπορεί να γεννηθεί συναφώς, είναι ότι το άρθρο 4στ ν. 703/1977 αναφέρεται επίσης, στην παρ. 5, στον υπολογισμό του κύκλου εργασιών σε περίπτωση ομίλου συνδεδεμένων επιχειρήσεων. Ο νομοθέτης, παραπέμποντας στο άρθρο 4στ, επιθυμεί, άραγε, να επεκτείνει τα επιβαλλόμενα πρόστιμα στον τζίρο και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων της παραβατικής επιχείρησης; Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα μπορούσε να εμπίπτει στην αρχή της αναλογικότητας, εφόσον, π.χ., μια παράβαση σε ένα κατάστημα μιας αλυσίδας καταστημάτων που ανήκουν σε έναν όμιλο επιχειρήσεων θα μπορούσε να προκαλέσει υψηλά πρόστιμα, αν για τον υπολογισμό τους λαμβανόταν υπόψη ο κύκλος εργασιών ολόκληρου του ομίλου των μεταξύ τους συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

Σε κάθε περίπτωση, αν ο νομοθέτης επιθυμεί κάτι τέτοιο, θα μπορούσε ίσως να διατυπώσει διαφορετικά την εξεταζόμενη διάταξη ως εξής: «Ο κύκλος εργασιών μιας επιχείρησης υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4στ παρ. 2 του ν. 703/1977. Σε περίπτωση που η επιχείρηση ανήκει σε όμιλο συνδεδεμένων κατά την έννοια του άρθρου 42ε του ν. 2190/1920 επιχειρήσεων, ο κύκλος εργασιών επί του οποίου υπολογίζεται το πρόστιμο είναι ο συνολικός κύκλος εργασιών του ομίλου και υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4στ παρ. 5 ν. 703/1977».

III. Επί των άρθρων 11 και 24 Νοχ

1. Επί του άρθρου 11 Νοχ

Με τις διατάξεις του υπό ψήφιση άρθρου επιχειρείται να ρυθμισθεί το ζήτημα των ωρών λειτουργίας των καταστημάτων και να καθιερωθεί ενιαίο πλαίσιο ωραρίου για όλα τα καταστήματα της χώρας. Σκοπός της ρυθμίσεως, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, είναι να εξυπηρετηθούν οι αγοραστικές ανάγκες των καταναλωτών, να αναπτυχθεί το εμπόριο και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Με τις υπό ψήφιση διατάξεις τροποποιείται το άρθρο 23 του ν. 2224/1994, σύμφωνα με το οποίο οι ώρες λειτουργίας των καταστημάτων καθορίζονται ανά κατηγορία και περιοχή με υπουργικές αποφάσεις, ενώ, μέσα στο πλαίσιο των υπουργικών αυτών αποφάσεων, ρυθμίζεται με αποφάσεις των νομαρχιακών συμβουλίων το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων της κάθε περιοχής.

Με την πρώτη παράγραφο του υπό ψήφιση άρθρου επιχειρείται να καθιερωθεί σε εθνική κλίμακα ενιαίο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων κάθε είδους, πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 14 του ν. 2194/1994. Με

την υπό ψήφιση διάταξη καθορίζεται μόνο το απώτατο χρονικό όριο λειτουργίας των καταστημάτων στη διάρκεια της ημέρας, χωρίς να προσδιορίζεται κάποιο συγκεκριμένο χρονικό όριο έναρξης της λειτουργίας τους. Το απώτατο αυτό χρονικό όριο λειτουργίας καθορίζεται για τις καθημερινές μέχρι την 21.00 ώρα και για το Σάββατο μέχρι την 20.00 ώρα. Εν προκειμένω, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι στην υπό ψήφιση διάταξη γίνεται λόγος για πλαίσιο ωραρίου, θα ήταν ίσως σκόπιμο να διευκρινισθεί και το όριο έναρξης λειτουργίας των καταστημάτων.

Στη δεύτερη παράγραφο του υπό ψήφιση άρθρου ορίζεται ότι το ενιαίο πλαίσιο ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων μπορεί να παρατείνεται κατά χρόνο, σε όλο το νομό ή σε ορισμένη περιοχή του, με αποφάσεις των οικείων νομαρχιακών συμβουλίων ύστερα από γνώμη των ενδιαφερομένων οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων. Εν προκειμένω θα μπορούσε να διευκρινισθεί το είδος των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων στις οποίες πρέπει να ζητηθεί να εκφράσουν γνώμη, δεδομένου ότι σε τοπικό επίπεδο δραστηριοποιούνται πολλών ειδών τέτοιες οργανώσεις, όπως τα Εργατικά Κέντρα, οι τοπικές κλαδικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, οι τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, τα τοπικά παραρτήματα συνδικαλιστικών οργανώσεων ευρύτερης περιφέρειας (Για την οργανωτική δομή των συνδικαλιστικών οργανώσεων βλ. Ι. Κουκιάδη, Εργατικό Δίκαιο-Συλλογικές Εργασιακές Σχέσεις, τ. 1, σ. 102 επ. Γ. Δεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, σ. 91 επ.).

2. Επί του άρθρου 24 Νσχ

Με το άρθρο 1 του π.δ. 164/2003 ιδρύθηκε το ν.π.δ.δ. Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ.) στο οποίο εντάχθηκαν και ενοποιήθηκαν τόσο το ν.π.δ.δ. Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΚΘΕ) όσο και το Ανεξάρτητο Ερευνητικό Ινστιτούτο Θαλάσσιας Βιολογίας Κρήτης (Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ). Με το άρθρο 34 του ίδιου π.δ. το κάθε είδους προσωπικό του Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ μεταφέρθηκε στο ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ. διατηρώντας το καθεστώς εργασιακής σχέσης που είχε, όπως και τις αποδοχές του. Με την υπό ψήφιση διάταξη προβλέπεται να θεωρείται ως δημόσια υπηρεσία και να λαμβάνεται υπ' όψιν για τον υπολογισμό του χρονοεπιδόματος και την κατάταξη και εξέλιξη σε μισθολογικά κλιμάκια στο ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ., ο χρόνος προϋπηρεσίας στο Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ. των υπαλλήλων και των μελών του ερευνητικού προσωπικού που υπηρέτησαν σε αυτό και εν συνεχεία μεταφέρθηκαν στο ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ. Σύμφωνα-

να με την εισηγητική έκθεση, η προτεινόμενη τροποποίηση αποκαθιστά την ισότητα μεταξύ των υπαλλήλων του ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ..

Αθήνα, 18 Ιουλίου 2005

Οι εισηγητές

Στέλιος Κουσουλής (I)

Προϊστάμενος του Α' Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Επίκ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος (II)

Προϊστάμενος του Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών

Επίκ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Κώστας Παπαδημητρίου (III)

Προϊστάμενος του Τμήματος Μελετών Οικονομίας

και Περιβάλλοντος

Επίκ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο προϊστάμενος της Α' Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αντώνης Παντελής

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών